

ANKARA KALESİ 183 :

CUMHURİYETÇİ BİRLİK ZAMANI

Prof. Dr. ANIL ÇEÇEN

04.12.2014, Ankara

Türkiye cumhuriyeti bu yıl içinde doksanınıcı yıldönümünü kutlamaktadır. Ulus devletlerin ortaya çıkışı ve cumhuriyet yönetimlerinin yeryüzünde yaygınlık kazanması sürecinde, hiç de küçümsenmeyecek derecede uzun bir dönemi, Türk devleti cumhuriyet rejiminin çatısı altında geride bırakmaktadır. Cumhuriyetin yüzüncü yılına doğru Türk ulusu, ulus devletiyle bütünleşerek yürürken, 21. yüzyılda payidar olabilmenin olanaklarını yaratmış ve her türlü engeli aşarak doksanınıcı yıldönümüne ulaşmıştır. Türk devletini geçici görenler açısından konu ele alınarak değerlendirilirse o zaman, Atatürk Cumhuriyeti uzun süre devam edemez, gelecek yüzyılda varlığını sürdüremez diye ortaya çıkanların hepsinin yanıldığı görülmüştür. Türk ulusunun ve Türkiye Cumhuriyetinin düşmanları bu doğrultuda kötü niyetli düşünceler üretmeye devam etmişler ve bugünün koşullarında demokrasi görünümü altında bir cumhuriyet karşıtı cephe yaratabilmişlerdir. Özellikle soğuk savaş sonrasında küreselleşme sürecine doğru bütün dünya yönelirken cumhuriyet karşıtlarının ve düşmanlarının emperyal merkezler ile işbirliği içine girerek büyük kurtarıcı Atatürk'ten Türk gençliğine ve ulusuna emanet bırakılan Türkiye Cumhuriyetini yıkmak ve yok etmek üzere çeşitli oyunların ve senaryoların tezgahlandığı açıkça ortaya çıkmıştır.

Küreselleşme döneminde emperyalizmin demokrasi ve insan hakları gibi kutsal kavramları siyasal amaçlı kullanması nedeniyle ortaya çık ciddi boyutlarda terslikler çıkmış ve bu doğrultuda emperyal merkezlerin baskıları doğrultusunda atılan adımlar, hem ulus devletleri hem de cumhuriyet rejimlerini derinden sarsarak, bu gibi siyasal yapıların zayıflamasına ve zamanla da yıkılarak dağılmalarına giden bir yeni bir dönemi gündeme getirmiştir. Sovyetler Birliğinin dağılması bütün dünyada bu doğrultuda bir rüzgar estirmiş, hemen arkasından Çekoslavakya ve Yugoslavya gibi iki federasyonun dağılması ve emperyal saldırılar sonrasında Irak ve Afganistan gibi devletlerin parçalanma aşamasına gelmesi üzerine, bütün ulus devletler ve cumhuriyet yönetimleri bu gibi olumsuz gelişmelere karşı önlemler alarak kendilerini demokrasi ve insan hakları görünümlü emperyal saldırılardan koruyabilmenin yollarını aramışlardır. Özellikle, küreselleşme sürecini başlatan ve yönlendiren batılı kapitalist merkezler, küresel sermaye ve tekelci şirketlerin önlerini açabilmek üzere demokratik görünümlü yıkıcı plan ve programları desteklemeleriyle, bir anlamda küresel kaos denilebilecek yeni bir döneme doğru dünya yol almaya başlamıştır.

Demokrasi gibi insanlığın yücelttiği bir halk yönetimi rejiminin, cumhuriyet rejimlerinin ve ulus devletlerin tasfiye edilmesi aşamasında siyasal bir enstrüman olarak kullanılmaya çalışılması bir çok insanda kafa karışıklığına neden olurken, iyi niyetli bir doğrultuda cumhuriyet yönetimlerinin demokrasi rejimleri ile bütünleşmesi doğrultusunda çaba gösteren okumuş ve aydın kitleleri de rahatsız etmiştir. Demokrasi adına gündeme getirilen çeşitli öneriler ve uygulamaların sonunda halk egemenliğinin gelişmesine ve yayılmasına değil ama tümüyle tasfiye edilmesine yaradığı anlaşılınca, bütün dünya ülkelerinde siyasal çalkantılar ortaya çıkmış, cumhuriyet ve demokrasi kaynaşmasıyla daha ileri bir toplum düzeni ve devlet yapılanması içinde yaşayabileceğini düşünen ve bekleyen halk kitleleri sonunda istedikleri aşamaya gelinemeyince, ciddi bir hayal kırıklığı içine girerek geleceğe dönük umutlarını yitirme aşamasına sürüklenmişlerdir. İnsanlık tarihinin sürekli bir ilerleme ve gelişme ile dolu olmasından hareket

eden insan toplulukları, gelecekte daha iyi ve daha gelişmiş bir toplum ve devlet düzeni içinde yaşayacaklarını düşünürken, küresel emperyalizmin ileri demokrasi kavramının yarattığı düşlere kapılmışlar ama sonrasında da, ileri demokrasi adına gündeme getirilen yeni gelişmelerin daha geri bir cumhuriyet rejimine doğru var olan düzenleri sürüklediği görülünce daha karamsar görüşlerin öne çıktığı bir olumsuz toplum psikolojisi dönemi başlamıştır. İleri demokrasi kavramının uygulamaya geçirilmesiyle daha gelişmiş bir demokratik toplum yapısı içinde rahat edeceğini düşleyen halk kitleleri, zayıflayan ulus devlet ve gerileyen bir cumhuriyet rejimi içinde sıkışıp kalınca, küresel emperyalizmin oyunlarına alet olmamak üzere yavaş yavaş tavır değişikliğine doğru yönelmeğe başlamışlardır.

İleri demokrasi daha fazla halk egemenliği sağlaması gerekirken, halk kitlelerinin gücünü kırarak yönetimlerin egemen çevrelerin ve belirli bir zenginler sınıfının eline geçtiği görülmüştür. İleri kavramının büyüleyici etkisiyle demokrasi kavramı halk kitlelerinin aldatılması doğrultusunda öne çıkarılmış ama tamamen tersi bir doğrultuda ileri demokrasi uygulamalarıyla, küresel emperyalizm ulus devletlerin yönetimlerini halk kitlelerinin elinden alarak ulus egemenliğine son vermeye başlamıştır. Sermaye-teknoloji-medya ve istihbarat alanlarını kendi tekeline alan küresel sermaye, halk egemenliğinin uygulandığı ulus devletleri dağıtmak ve parçalayarak eyalet devletlere doğru bir geçişi devreye sokmaya çalışırken, görünüşte ulus devlet ve cumhuriyet rejimlerinin dayandığı anayasal yapıları koruyormuş gibi hareket etmiş ama zaman içerisinde çok fazla yasa ve anayasa değişikliklerini birbiri ardı sıra gündeme getirerek değişim süreci içinde bir dönüşümü halk kitlelerini uyandırmadan dolaylı olarak gerçekleştirmiştir. İleri demokrasi adına siyaset gündemine getirilen çeşitli öneri ve değişiklik paketlerinin uygulama alanına geçirilmesiyle beraber dolaylı yollardan küresel sermaye ve emperyalizmin istediği doğrultuda bir dönüşümün yavaş yavaş gerçekleşme yoluna girdiği görülmüştür. Emperyal merkezlerde hazırlanmış olan çeşitli acı reçeteler ekonomik bunalımlar bahanesiyle devreye sokulurken, bir yandan bu doğrultuda yasal ve anayasal değişiklikler Dünya Bankası ve IMF gibi uluslararası ekonomik kuruluşların baskılarıyla gündeme getirilmiştir.

İleri demokrasi kavramı bir anlamda geri cumhuriyet kavramı ile özdeş anlama gelmiştir. İleri demokrasi kavramının uygulamaya geçirildiği ülkelerde cumhuriyet rejimleri güçlenmemiş aksine daha güç kaybederek zayıflama noktasına doğru sürüklenmiştir. Küresel emperyalizm, ulus devletleri ve cumhuriyet rejimlerini tasfiye ederken, ileri demokrasi kavramının büyüleyici yönünü öne çıkarmış, halk kitlelerini bu gibi kavramlar ile uyuturken, değişim programları ya da yenilenme paketleriyle küresel emperyalizmin istediği büyük dönüşümü aşamalı olarak devreye sokmuştur. Bu durumda daha iyi ve gelişmiş yaşam koşullarına kavuşacağını bekleyen halk kitleleri yeniden aldatılmıştır. Büyük patronların güdümündeki siyasal kuruluşlar ve kadrolar ile küresel sermayenin propaganda aracına dönüşmüş medya ve basın organlarının gerçeklere aykırı yayınlarıyla desteklenen ileri demokrasi paketleri cumhuriyet rejimlerini daha da güçlendirerek ileriye doğru geliştirmesi gerekirken, bu hedefin tamamen aksi bir doğrultuda cumhuriyet rejimlerinin zayıflama sürecine girdiği görülmüştür. Dünya haritasında yer alan cumhuriyet rejimleri, ileri demokrasi paketleriyle cumhuriyeti demokrasi ile tamamlamak ve bütünleştirerek eskisine oranla güçlü bir konuma gelmeğe çalışırken, birden zayıflamışlar ve güçten düşerek kendi ülkelerini ya da halk kitlelerini yönetemez bir olumsuz noktaya düşmüşlerdir. İleri demokrasi uygulamaları birçok ülkede küresel merkezler tarafından desteklenerek uygulama alanına getirilirken, aynı zamanda çok uluslu tekceli şirketlerin yeryüzünde eskisine oranla daha rahat yayılarak halk egemenliği yerine sermaye egemenliğini küresel düzeyde etkin kıldıkları anlaşılmıştır. Bir anlamda, küresel sermayenin yeryüzünde yeni bir emperyalizme ve faşist bir dünya yönetimine yöneldiği aşamada, ileri demokrasi uygulamaları hem halk kitlelerini uyutarak

aldatmış hem de dolaylı yollardan, finans kapitalin dünya hegemonyasını güçlendirmiştir.

Sözlük anlamıyla demokrasi ve cumhuriyet kavramları ele alındığında her ikisinin de halk yönetimi anlamına geldiği görülmektedir. Cumhuriyet kavramı Arapça'dan halk anlamında Türkçe'ye geçerken, demokrasi kavramı da batı dillerinden gene aynı doğrultuda halk egemenliği olarak siyaset literatüründe yerini almaktadır. Cumhuriyet sözcüğü bir anlamda cumhurun yönetimi anlamına gelirken, demokrasi kavramı da halkın gücü olarak anlam ifade etmektedir. Arap ve İslam ülkelerinde cumhuriyet kavramı kullanılırken, batılı ülkelerde daha çok demokrasi kavramı üzerinde durulmaktadır. Ne var ki, cumhuriyet kavramının batı dillerindeki karşılığı olan Republic ya da Respublic kavramları da, eski Roma imparatorluğu döneminde ortaya çıkan bir kavramdır. Batıda cumhuriyet yerine kullanılan Republic kelimesi res publica olarak ilk kez ortaya çıkmış ve halkın ya da kamunun malı olarak anlam ifade etmiştir. Dünya tarihinin en büyük imparatorluğu olan Roma döneminde gündeme gelen Res publica kavramı, devlet yönetiminde halkın etkinliğini göstermiş ve daha sonraki aşamada da, halkın siyasal örgütlenmesi olarak ortaya çıkan devlet yapılanmaları içinde de yönetimin halka devredilmesinde anahtar kavram olmuştur. Devlet ve ona bağlı olarak bütün kamusal alanlar halkın malı konumunda kabul edilmiş ve böylece devletlerin halk kitleleriyle kucaklaşması sağlanarak, halkın yönetimi anlamında cumhuriyet rejimlerinin ortaya çıkmasına giden yol açılmıştır. Roma dönemi sonrasında ortaya çıkan ortaçağ yıllarında din etkisiyle kiliseler insan toplumlarının yönetiminde etkili olmuş, daha sonraki aşamada krallıklar ortaya çıkmış ve zamanla imparatorluklara dönüşmüştür. Fransız Devrimi bu döneme son verirken, krallıklara ve imparatorluklara karşı halk yönetimini gündeme getirerek, Batı tipi ulus devlet cumhuriyet rejimlerinin önünü açmıştır. Bu nedenle, cumhuriyet kavramının çağdaş kullanımında **Fransız Devrimi'** nin fazlasıyla etkisi vardır.

Roma İmparatorluğunda ortaya çıkan ama daha sonraki aşamada Fransız devrimi ile anlam kazanan cumhuriyet rejiminin yanı sıra demokrasi kavramı da İngiltere 'de gelişerek çağdaş anlamına sahip olmuştur. Kara Avrupa'sının merkezi konumundaki Fransa'da gerçekleşen **Fransız Devrimi** kralı indirirken cumhuriyet ilan ediyordu. Deniz Avrupa'sının merkezi konumundaki İngiltere'de ise, krallık korunduğu için cumhuriyet ilan edilemiyor ama toplumun siyaset sahnesindeki etkinliğini artıracak derecede bir demokrasi uygulamasına, kralın yetkilerini sınırlayan çeşitli yasal düzenlemeler ile geçiliyordu. Fransa'nın cumhuriyet rejimini rağmen İngiltere'nin krallık rejimini sürdürmesi yüzünden her iki kavram farklı ülkelerde birbirinden ayrı gelişmeler göstererek bugünün dünyasına ulaşıyorlardı. Cumhuriyet kavramı halkın içinden simgesel olarak seçilen cumhurbaşkanı ile devlet halk kitleleri ile bütünleşirken, İngiltere'deki krallık rejimi hanedan içinde devam ederek rejimin devamlılığını sağlıyor ama halkın içinden seçilerek gelen bir cumhurbaşkanı olmadığı için devlet ile halk kaynaşması bu ülkede gerçekleştirilemiyordu. İngiltere halk egemenliği anlamında demokrasinin beşiği olmasına rağmen, seçimle gelen bir cumhurbaşkanına sahip olamadığı için halk devleti ya da halkın yönettiği bir siyasal yapı haline gelemiyordu. Ne var ki, devletin dışında kalan halk kitlelerinin geleceğe dönük beklentilerini karşılama doğrultusunda demokrasi bir yaşam düzeni ve biçimi olarak İngiliz toplumuna monte ediliyordu. Fransa'da cumhuriyet devleti kendi ulusu ile bütünleşirken, İngiltere'de krallık devleti sömürgeleriyle bütünleşmeyi, kendi halkı ile bütünleşme yerine tercih ediyordu. İngiltere devleti Büyük Britanya Krallığı ya da Birleşik Krallık adı ile elliden fazla ülkeyi kendisine bağlayan yeni bir sömürgeciliğin merkezi olduğu için, bu küresel batı emperyal düzeni yapılanması, krallık devleti ile yola devam etmeyi sömürgeleri kontrol etmek açısından daha uygun görüyordu. Ne var ki, bu emperyal düzen İngiltere demokrasinin beşiği gibi gösterilerek ya da kralın yetkileri sınırlanmış gibi gösterilerek halk kitlelerine daha farklı bir boyutta gösteriliyordu. Bir anlamda demokrasi krallık devletinin halktan uzaklığını perdelemek için kullanılıyordu.

Küreselleşme sürecinin ortaya çıkardığı yeni kavramlardan birisi de demokratik cumhuriyet olmuştur. Özellikle batı tipi bir demokrasinin geçerli olduğu dünya düzeninde, var olan cumhuriyet devletlerini batı tipi demokrasiye kavuşturma görünümü altında demokratik cumhuriyet uygulamalarına geçilebiliyordu. Özellikle cumhuriyet devletlerinin kendi halkı ile bütünleşebilmesi ve bu doğrultuda daha gelişmiş yeni yapılanmalara gidilmesi çizgisinde demokratik cumhuriyet kavramı anlam taşımaya başlamıştır. Özellikle sol kesimde ya da toplumcu çizgide yer alan siyasal partiler açısından cumhuriyet rejimlerinin daha halkçı bir yapılanmaya yönlendirilebilmesi için demokratik cumhuriyet kavramı kullanıldığı gibi bu doğrultuda aynı ismi taşıyan bazı siyasal ya hukuki paketler hazırlanarak siyaset sahnesinin önüne getirilmiştir. Özellikle ileri demokrasi kavramının yarattığı yansımalarından yararlanan küreselci ya da işbirlikçi kesimler, demokratik cumhuriyet kavramını sihirli bir deyim olarak kamuoyunun önüne getirerek, ulus devletin tasfiyesi ya da cumhuriyet yönetiminin zayıflatılması gibi asıl hedeflerini gizleme doğrultusunda kullanmaya çalışmışlardır. Özellikle küresel sermayenin istediği ulus devletlerden eyalet devletlerine geçiş aşaması çerçevesinde, demokratik cumhuriyet kavramına dayalı olarak öne çıkarılan siyasal paketler de ulusal ve merkezi devleti tasfiye edildiği, ya da toplumların ulusal bütünlüğünün ortadan kaldırılmaya çalışıldığı açığa çıkmıştır. Özellikle siyasal azınlıkları ulusal azınlığa dönüştürme, ya da başkentlerin kendi ülkesinin sınırları içindeki kentleri kendine bağlayan anayasal düzenleri ortadan kaldırmak üzere yerel yönetimler özerklik şartı altında birtakım uluslararası protokoller, ulusal ve merkezi devlete dayanan cumhuriyet yönetimlerine zorla ve baskı ile imzalatılmaktadır. Özellikle bazı bölgelerin ulus devletlerin ülkelerinden koparak kendi küçük devletlerini kurmaları yolunda, **ulus devletlerin üniter yapılarını devre dışı bırakmak** üzere demokratik cumhuriyet adı altında aldatıcı siyasal paketlerin gündeme getirildiği görülmektedir.

Küreselleşme süreci çeyrek asırlık bir zaman dilimini geride bırakırken, bugün gelinen aşamada hem ulus devletler daha zayıflayarak dağılma aşamasına gelmiş hem de cumhuriyet yönetimlerinin gücü fazlasıyla kırılmıştır. Ulus devletler tasfiye edilirken ve cumhuriyet yönetimleri zayıflatılırken, eyalet devletlere geçişi sağlayacak bölgesel oluşumlar ya etnikçilik ya cemaatçılık ya da yerelcilik olarak emperyal merkezler tarafından desteklenerek öne çıkarılmakta, böylece ulusal cumhuriyetler dönemi geride bırakılmaya çalışılmaktadır. Bu doğrultuda dünya haritasında yer alan bütün ulus devletler ve cumhuriyet yönetimleri küresel emperyalizmin hedefine oturtulmuş ve küresel sermayenin çıkarları doğrultusunda iki yüz ulus devletten iki bin eyalet devlete geçişin hazırlıkları tamamlanmaya çalışılmaktadır. Çok uluslu tekelci şirketlerin dünya imparatorluğu doğrultusunda gerçekleştirilmesi düşünülen iki bin eyalet devleti düzeni hem ulusları hem de cumhuriyet yönetimlerini dağıtacağı için, ulus devletlerin ve cumhuriyet yönetimlerinin artık kendi varlıklarını koruma doğrultusundaki reflekslerinin yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladığı görülmektedir. Soğuk savaş sonrasında şirketler ile devletler arasında başlamış olan birbirini yok etme doğrultusundaki savaşı, çok uluslu tekelci şirketler yitirmiş görünmektedir. Küresel sermayenin tekelci şirketleri çeyrek asırlık zaman dilimi içinde hem ulus devletlere hem de cumhuriyet yönetimlerine karşı saldırıya geçerken, yeni oluşturulacak eyalet devletleri ile önce bölgesel federasyonlar daha sonraki aşamada da bir dünya konfederasyonu oluşturmayı hedeflerine koymuşlardı. Ne var ki, çeyrek asırlık zaman dilimi içinde ulus devletleri yıkamayan ya da cumhuriyet yönetimlerini çökertemeyen, küresel emperyalizmin şirketleri kendi saldırıları ile başlatmış oldukları var olma ve yok olma savaşını kaybetmişlerdir. Küresel oyunlar ve senaryolar artık iyice açığa çıktığı için, hem ulus devletler hem de cumhuriyet yönetimleri kendi varlıklarına yönelik tehdit içeren, ileri demokrasi ya da demokratik cumhuriyet paketlerine karşı çıkarak kendi ulusal, üniter, merkezi ve bağımsız statülerini koruma doğrultusunda hareket etmeye başlamışlardır. Toplumların ulusal refleksleri her türlü tehditlere karşı canlanarak devreye girerken,

cumhuriyet rejimlerinin de benzeri bir biçimde devletsel reflekslere yönelerek dayanmış oldukları devlet düzeninin yıkılmasını önleme doğrultusunda devreye girdikleri görülmektedir.

Çeyrek asırlık küreselleşme dönemi geride kalırken, yıkılmayan ve ayakta kalma başarısını gösteren cumhuriyet rejimleri ile ulus devletler, küreselleşme sonrasını ifade eden post-globalizm aşamasında kendilerini kendi gereksinimleri doğrultusunda yenileyerek ayakta kalmaya devam edecekleri anlaşılmaktadır. Yugoslavya gibi bir federasyon cumhuriyetinin demokrasi evlerinde geliştirilen demokratik cumhuriyet projesi ile nasıl dağılarak çöktüğü ve kültürel haklar üzerinden kışkırtılan etnik kimlikler nedeniyle nasıl bir iç savaşa sürüklendiği ortaya çıktıktan sonra, hiçbir ulus devlet ya da cumhuriyet rejimi, Yugoslavya benzeri bir çöküş ya da dağılma sürecine kesinlikle sürüklenmeyeceği için artık yeni bir dönem başlamaktadır. Küreselleşme sonrası yeni dönemde artık küreselleşme karşıtı plan ve programlar yeniden devreye girerek ulus devletler ile cumhuriyet yönetimlerinin güçlenmesine yönelik yeni bir süreci başlatacaktır. Yarım kalan uluslaşma süreçleri yeni dönemde ikinci uluslaşma plan ve projeleri ile tamamlanacak, böylece daha güçlü ulusal yapıların ortaya çıkmasına yönelik bir dönem yaşanacaktır. Ayrıca, **demokrasi adına cumhuriyetlerin tasfiye edilmesi** dönemi de geride kalacak, yeni dönemde gerçek anlamdaki demokratik cumhuriyet programları ile demokrasiler, cumhuriyetleri ortadan kaldırmak için değil ama tamamen aksine, cumhuriyet rejimlerini halk kitlelerinin en üst düzeyde katılımları sağlanarak güçlenmeleri aşaması gündeme gelecektir. Sahte demokrasi paketleri ile cumhuriyet rejimlerinin çökertilmesi dönemi geride bırakılırken, gerçek anlamda halkçı ve ulusalcı demokrasi paketleri ile ulusal cumhuriyet devletlerinin güçlenmesi sağlanacaktır. Emperyalizmin desteği ile kurulmuş olan demokrasi evlerinin Yugoslavya cumhuriyetini nasıl yıktığını gören cumhuriyetler ulus devletlerini koruyacak ve her türlü bölücü ya da yıkıcı girişimin demokrasi adına desteklenmesine karşı çıkacaktır.

Cumhuriyet rejimleri insanlığın gelmiş olduğu en üst düzeydeki yönetim aşamasıdır. Halkın bir bütün olarak katıldığı seçimlerde, çoğunluğun oylarını alan adayların seçilmesi esasına dayanan cumhuriyet rejimleri, ülkenin, devletin ve halk kitlelerinin çıkarları doğrultusunda hareket etmek ve onların gereksinmelerini karşılama doğrultusunda bir yol izlemek durumundadır. Ne var ki, emperyalizm ve onların her ülkede var olan temsilcilerinin işbirliği ile devreye sokulan emperyal programları devletlerin, ülkelerin ya da ulusların kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmelerini önleyerek, cicili bicili sözler ile cilaladıkları kendi emperyal çıkarlarına dönük dış plan ya da hegemonya planlarını ellerindeki avantajları kullanarak zorla dayatmaktadırlar. Bu tür dayatmalar yüzünden her ülkede çatışmalar çıkmakta, emperyal güçler kendi planlarını devreye sokabilmek için her ülkenin iç işlerine karışarak, ulusal toplum içinde yer alan çeşitli kesimleri birbiriyle ayrıştırarak iç savaş senaryolarına doğru yönlendirmektedir. Özellikle batı dünyasının dışında kalan bütün ülkelerde bu gibi ya da benzeri siyasal senaryoların devreye sokularak, ulus devletlerin dağılmasına ya da cumhuriyet yönetimlerinin çöküşüne giden yollar açılmaya çalışılmaktadır. Bu gibi olumsuz durumların önlenmesi doğrultusunda geçmişten gelen dersler alınmalı ve eskisi gibi hatalara düşmemek için alternatif plan ve programlar devreye sokulabilmelidir. Artık Batı emperyalizminin sürekli olarak kullandığı demokrasilerin konsolidasyonu programlarına değil ama cumhuriyetlerin ya da ulus devletlerin konsolidasyonu programlarına gereksinme vardır. Geçmişte demokrasileri güçlendirmek için uluslar parçalandı, cumhuriyetler çökertildi. Şimdi artık, ulus devletler ve cumhuriyetlerin güçlendirilmesi için konsolidasyon programlarının uygulama alanına getirilmesi gerekmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti bir ulus devlet ve cumhuriyet rejimi olarak, doksanıncı yılını kutlarken geleceğe dönük bir doğrultuda kendi güçlendirme programını batılıların konsolidasyon

programlarına benzer bir biçimde gündeme getirmek zorundadır. Bu da, küresel emperyalizmin ve onun yerli işbirlikçilerinin dayatmış olduğu yeni bir anayasa ile değil ama ülkenin ve toplumun gereksinimleri doğrultusunda bir **milli idari reform** ile mümkün olabilecektir. Geçmişte başarılı bir biçimde gerçekleştirilmiş olan idari reform çalışmalarından yararlanılarak, yeni bir milli idari reform girişimi cumhuriyet devleti tarafından bir an önce gündeme getirilebilmelidir. Böylesine yeni bir atılımın başarılabilmesi için Türkiye’de yaşayan herkesin ve toplumun tüm kesimlerinin katılımı sağlanarak güçlü bir yeni yapılanma kurulabilmelidir. Cumhuriyetin yıkılışının önlenerek güçlendirilmesi, **yeni dünya düzeni** koşulları içinde daha etkili bir biçimde varlığını yenileyerek sürdürebilmesi için böylesine bir milli idari reform kaçınılmaz olarak görülmektedir. Milli bir çizgide idari reformun gerçekleştirilebilmesi için, Türk ulusunun tüm katmanlarının ve kesimlerinin cumhuriyetçi bir çizgide bir araya gelmeleri başarılı başlangıç için ilk adım olarak görülmektedir. Küresel emperyalizmin devlet yapısını değiştirmek üzere ısrarla baskı yaptığı bir yeni anayasa, Türk ulusunun ulus devletine son vereceği gibi ulusal cumhuriyetin yerini de küresel hegemonya düzeninin almasına yol açacaktır. Milli idari reform girişimi ile hem ulus devletin güçlenmesi hem de cumhuriyet yönetiminin etkinliğinin artırılması sağlanarak küresel emperyalizme karşı Türkiye Cumhuriyetinin daha güçlü bir biçimde çıkışı sağlanacaktır. Türk ulusunun her kesiminin temsilcilerinin katılımı ile sağlanacak bir cumhuriyetçi birlik, milli idari reformun başarıyla sonuçlandırılmasını sağlayacak ve küresel emperyalizmin önünü kesecektir.

Türkiye Cumhuriyeti doksanınıcı yılını doldururken ve yüzüncü yılına doğru emin adımlar ile yol alırken, Türkiye’nin gereksinmesi cumhuriyetçi bir birliğin oluşumudur. Normal koşullarda, batı tipi demokrasilerde cumhuriyetçi ve demokratik akımlar bazen yan yana, bazen karşı karşıya gelirler ve böylece ülke yönetiminin dengeli bir biçimde gerçekleştirilmesine sağlarlar. Ne var ki, geçmişin normal koşullarında görülen bu durumun benzerinin bugünün küreselleşme aşamasında görülmesi pek de mümkün görünmemektedir. Küresel emperyalizmin yıkıcılığı ve parçalayıcı girişimleri nedeniyle bütün ulus devletler ve cumhuriyet yönetimleri zayıflayarak çökme ve dağılma aşamasına geldikleri için, artık solda cumhuriyetçilik ya da sağ da demokrasi yapma döneminin geride kaldığı görülmektedir. Ulusal yapılar ve cumhuriyet rejimleri bütünüyle kendilerini korumak ve böylece ayakta kalmak zorunda oldukları için, artık her ulus devletin toplumunun cumhuriyetçi birlik oluşturarak kendi cumhuriyet devletlerini koruyucu bir çatı olarak savunmaları gerekmektedir. Normal koşulların demokrasilerinde görülen sol ya da sağ politika saflaşmaları geride kalırken, bütün ülkelerde toplumların ülkeden yana ya da küresel emperyalizm ile işbirliğinden yana olmak üzere ikiye ayrıldıkları görülmektedir. Artık sol ve sağ dönemi geride kalırken, bütün toplumlar vatanseverler ile para ya da küresel emperyalizm ile işbirliği içinde mandacılık savunanlar saflaşmasına uğramaktadır. Bir anlamda vatanseverlerin karşısında para severler cephesi oluşmakta ve daha zengin olabilmek için, dışarıyla işbirliğini savunan işbirlikçi ve mandacı kesimler ortaya çıkmaktadır. Ulus devletlerin ve ulusal toplumların parçalanmasında bu gibi kesimler öncü roller oynamakta, dış planların içerideki temsilcileri dışarıyla dayanışma içerisine girerlerken, ulusal toplumlar kendi ulus devletlerini ve cumhuriyet rejimlerini koruyabilmek üzere cumhuriyetçi bir birlik oluşturmak zorunda kalmaktadırlar. Geline yeni aşamada, bütün vatanseverlerin her türlü ayrılığı ya da farklı düşünceleri bir yana bırakarak, ulusal cumhuriyetlerini koruma doğrultusunda cumhuriyetçi birlik hareketini örgütlemeleri, her türlü çöküşü ya da dağılmayı önlemek için bir zorunluluk kazanmaktadır.

Türkiye için, cumhuriyetçi birlik oluşumunun öbür ulus devletler ya da cumhuriyet yönetimlerinden çok farklı bir anlamı bulunmaktadır. Unutulmamalıdır ki, Türkiye cumhuriyeti ulus devleti bir ulusal kurtuluş savaşı verilerek kurulabilmiştir. Türkler yıllarca 1. Dünya Savaşı cephelerinde savaştıktan sonra bir de dünyanın merkezindeki ülkelerinde var olabilmek ve

yaşamlarını sürdürebilmek amacıyla bir Kuvayı Milliye savaşı vererek, emperyalizmin kendilerini yok etmelerini önleyerek kendi bağımsız cumhuriyet devletlerini kurabilmişlerdir. Bu yönü ile Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan gelen ve diğer cumhuriyet devletlerine benzemeyen farklı bir konumu bulunmaktadır. Her Türk ailesinin bir ferdi ya Çanakkale’de ya 1. Dünya Savaşı cephelerinde ya da Kuvayı Milliye savaşında şehit düşmüştür. Türkler, ulusal varlıklarını korumak için kendi yaşamlarını tehlikeye atmaktan çekinmemişler ve bu doğrultuda her türlü özveriyi göstermişlerdir. Bu ülkeyi savaşarak kuranların torunları ve Atatürk’ün cumhuriyeti emanet ettiği Türk gençliği, bugün dedelerinden kalan mirasa ve **Atatürk’ten yadigar Türkiye Cumhuriyetine yeniden sahip çıkmak** durumundadırlar. Ancak böylesine bir özverili tutum ile yeni dönemde Türkiye Cumhuriyeti ulus devletinin varlığını koruması ve yüzüncü yılına ulaşabilmesi mümkün olabilecektir. Türk ulusunun yeni kuşaklarının geçmişten gelen ulus bilinç ile hareket edeceği beklentisi bugün toplumun tüm katmanlarında görülmekte olan bir umuttur.

Atatürkçülük adına Türkiye Cumhuriyetinin savunulması önlenmeğe çalışılmakta ve bu amaçla küresel sermayenin güdümündeki medya organları aracılığı ile ciddi boyutlarda saldırılar ile Türk devletinin kurucu önderi cumhuriyetin yeni nesilleri önünde gözden düşürülmeğe çalışılmaktadır. Ulusalçılık, gene işbirlikçi ve mandacı ya da dinci kesimlerin yayın organlarında suç olarak ilan edilmekte ve böylece Türk ulus devletini koruma ya da savunma doğrultusunda ulusalçılık suç olarak ilan edilerek, ulus devlet korumasız bırakılmaya çalışılmaktadır. Türkiye Cumhuriyetinden yana olan vatansever ulusalçılar ve de Atatürkçüler kendi ulus devletlerini ve Atatürk Cumhuriyetini koruma doğrultusunda yeni bir tür cumhuriyetçilik geliştirmek zorundadırlar. Bu nedenle, **Cumhuriyetçi Birlik** oluşturma zamanı gelmiştir. Bu aşamada, Türkiye’den, Atatürk Cumhuriyetinden ve Türk ulusundan yana olan her kesimin, sağ-sol ayırımını ve her türlü farklı düşünceyi ya da ideolojiyi bir yana bırakarak, cumhuriyetçi birlik hareketi oluşturmak ve bu hareketin çatısı altında bir araya gelerek, küresel emperyalizmin yerli işbirlikçileri ile geliştirdiği Türkiye cumhuriyetini yok etme planlarına ya da Türk toprakları üzerinde farklı devlet modelleri ile bölgesel hegemonya kurma girişimlerine karşı, daha güçlü bir direnişe ve mücadeleye girişme görevi bir vatandaşlık misyonu olarak gündeme kendiliğinden gelmektedir. Artık darbecilikle suçlanan ulusalçılığın ötesine giderek, Türkiye Cumhuriyetini ülkesi ve milletiyle bir bütün halinde kucaklayacak cumhuriyetçi birlik hareketi ile yeni bir başlangıç yapmanın zamanı gelmiştir. Cumhuriyetçi birlik hareketinin başlamasıyla birlikte, Türk toplumunun, Türkiye’den ve cumhuriyetten yana olan her kesimi bir araya gelerek emperyalizm ve yerli işbirlikçilerine karşı daha etkili bir mücadeleyi başarabileceklerdir.

Atatürkçü, ulusalçı, millici, milliyetçi, Türkiye’ci bütün kesimlerin bir araya gelmeleriyle başlatılacak **cumhuriyetçi birlik hareketi**, toplumu geçmişten bu yana sürüp gelen çeşitli tartışmalardan kurtaracak ve ülkemizin yeni bir başlangıç yapmasına fırsatlar yaratabilecektir. Batı demokrasilerinde demokrat parti ve hareketlere karşı devleti, ülkeyi ve ulusal çıkarları savunan güçlü cumhuriyetçi hareketlerin ve partilerin bulunduğunu gerçekçi olabilme için dikkate almak gerekmektedir. Cumhuriyetin kurucusu olan partinin **küreselci ve neoliberal kadroların** baskısı altında olması dikkate alınarak, daha çok zaman yitirmeden bağımsız bir **cumhuriyetçi birlik** hareketinin, yepyeni bir girişim olarak Türkiye’nin beklentileri doğrultusunda devreye girmesi gerekmektedir. Bu doğrultuda

➤ **bütün cumhuriyetçilerin harekete geçmesinin zamanı gelmiştir.**